

มูลนิธิโครงการหลวง
รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ตามโครงการวิจัยที่ 3040-3450 งบประมาณปี 2547-2549

ชุดโครงการ
การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตกุหลาบสำหรับเกษตรกรของมูลนิธิโครงการหลวง
Technology Development on Rose Production of Growers under the Supervision
of Royal Project Foundation

โครงการย่อยที่ 4
การศึกษาสภาพแวดล้อมในโรงเรือนปลูกกุหลาบเพื่อการควบคุมโรคและแมลง
Modification of the rose greenhouse environment for the controlling of pests

คณะกรรมการ

รศ.ดร. อดิศร กระเสษชัย

รศ.ดร. อดิศร กระเสษชัย

นางอุษณีย์ ฉัตรตระกูล

น.ส. กานยูจนา วิชิตตระกูลดาวร

นายอนันต์ แสนไจเปียง

หัวหน้าชุดโครงการวิจัย¹

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ 4¹

ผู้ร่วมโครงการ²

ผู้ร่วมโครงการ²

ผู้ร่วมโครงการ³

Research Personnel

Dr. Adisorn Krasaechai

Project leader¹

Dr. Adisorn Krasaechai

Head of 4th sub Project¹

Mrs. Usanee Chatrakool

Co – Research²

Miss Kanchana Vichitrakoolthavorn

Co – Research²

Mr. Anan Seanjaipeng

Co - Research³

¹ Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University.

² Plant Protection Center, RPF

³ Inthanon Research Station, Royal Project .

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	1
บทนำ	2
วัตถุประสงค์	3
วิธีวิจัย	3
ส่วนที่ 1 กุหลาบนำเข้าจากบริษัทโนแมร์ร์ม	3
ส่วนที่ 2 กุหลาบลูกผสมและลายรังสี	6
ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการจัดการศัตรูพืชและสภาพแวดล้อม	7
ผลการวิจัย	7
ส่วนที่ 1 กุหลาบนำเข้าจากบริษัทโนแมร์ร์ม	7
ส่วนที่ 2 กุหลาบลูกผสมและลายรังสี	12
ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการจัดการศัตรูพืชและสภาพแวดล้อม	17
สรุปและวิจารณ์	24
เอกสารอ้างอิง	26
กิตติกรรมประกาศ	27

กุหลาบ
การศึกษา

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราแป้ง จำนวนเพลี้ยไฟ และไส้ครัตруพีช กลีบ ของกุหลาบ จากบริษัท Moerheim จำนวน 5 พันธุ์ ในปี 2547 (ธ.ค.2546-ต.ค. 2547)	8
2 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราแป้ง จำนวนเพลี้ยไฟ และไส้ครัตруพีช กลีบ ของกุหลาบ จากบริษัท Moerheim จำนวน 5 พันธุ์ ในปี 2548 (เม.ย. 2548-พ.ย. 2548)	9
3 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราแป้ง จำนวนเพลี้ยไฟ และไส้ครัตруพีช กลีบ ของกุหลาบ จากบริษัท Moerheim จำนวน 5 พันธุ์ ใน 2 ปี (2547-2548)	11
4 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราแป้ง และจำนวนไส้ครัตруพีช ของกุหลาบลูกผสม จำนวน 20 พันธุ์ ในปี 2547	13
5 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราแป้ง จำนวนเพลี้ยไฟ และไส้ครัตруพีช ของกุหลาบลูกผสม จำนวน 20 พันธุ์ ในปี 2548	15
6 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราแป้ง จำนวนเพลี้ยไฟ และไส้ครัตруพีช ของกุหลาบลูกผสม จำนวน 20 พันธุ์ เป็นเวลา 2 ปี (2547-2548)	16
7 การจัดการศัตตรูพีช ปี 2547	18
8 การจัดการศัตตรูพีช ปี 2548	19
9 การจัดการศัตตรูพีช ปี 2549	21
10 ปริมาณการใช้กระasseไฟฟ้าของโรงเรือนขนาด 6 x 24 ตรม. ที่ติดตั้งพัดลมตั้งโต๊ะ ขนาด 16 นิ้ว จำนวน 4 เครื่อง โดยเปิด 2 เครื่องต่อ 1 ชั่วโมงสลับกันตลอด 24 ชั่วโมง	24

รายการ

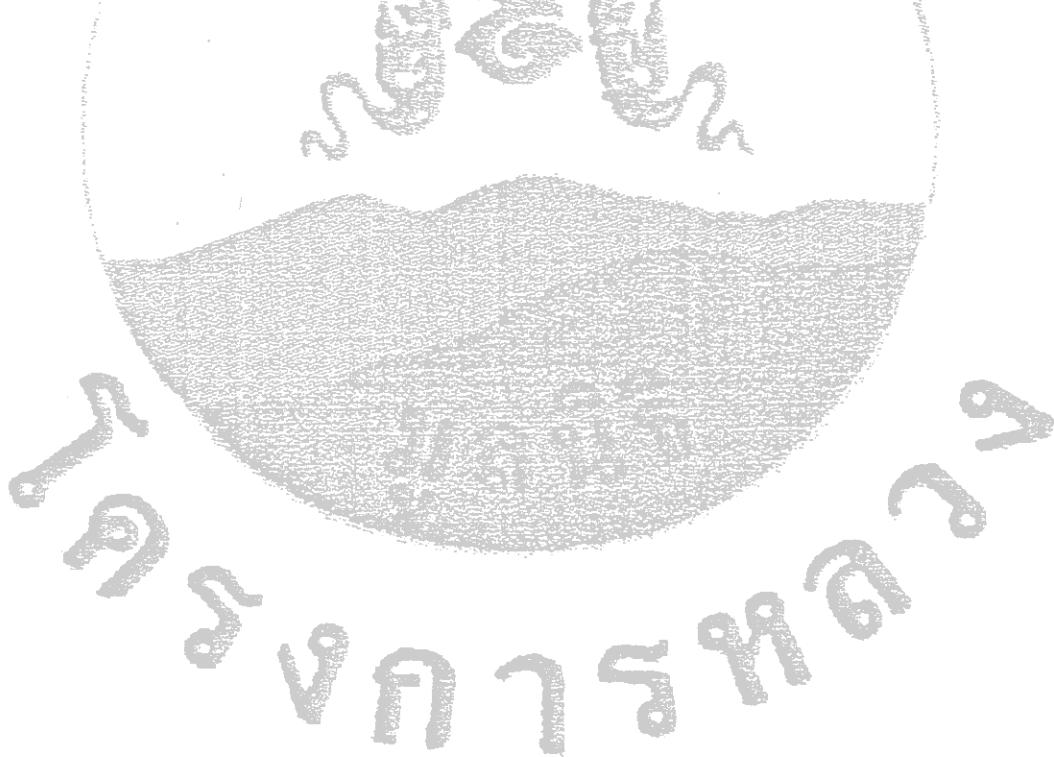
สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 การเข้าทำลายของโรคราแป้ง	3
2 ลักษณะคอกที่ถูกเปลี่ยนไปเข้าทำลาย	4
3 การเข้าทำลายของโรคตูปีชนิดต่าง ๆ	5
4 ขั้นตอนของการเก็บตัวอย่าง	6
5 กลุ่มบ้านนำเข้าจากบริษัทโน้มแอลร์ทที่ปลูกในโรงเรือนแตกต่างกัน	12
6 กลุ่มบ้านลูกผสมและชาวรังสีที่ปลูกในโรงเรือนแตกต่างกัน	17
7 อุณหภูมิภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2547	18
8 ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2547	19
9 อุณหภูมิภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2548	20
10 ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2548	20
11 อุณหภูมิภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2549	22
12 ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2549	22
13 อุณหภูมิภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2547- 2549	23
14 ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2547-2549	24

ร่องรอย

บทคัดย่อ

จากผลการศึกษาสภาพแวดล้อมในโรงพยาบาลเพื่อควบคุมโรคและแมลง พนวจ สำหรับกุหลาบที่นำเข้าจากบริษัทโนมแอนด์รัม การติดตั้งพัดลมมีผลส่งเสริมให้เราแบ่งมีการแพร์ร่าบาดเพิ่มขึ้นในกุหลาบที่มีความอ่อนแอต่อราเปง ในขณะที่พันธุ์ต้านทานจะไม่มีผลแตกต่างกันมากนัก แต่ไม่มีผลต่อพันธุ์กุหลาบที่ต้านทานต่อโรคราเปงมากนัก นอกจากนี้การติดตั้งพัดลมสามารถลดการเข้าทำลายของเพลี้ยไฟและไรศัตรูพืชได้มากกว่าโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม ส่วนกุหลาบลูกผสม และชายรังสี พนวจว่าการติดตั้งพัดลมไม่มีผลต่อการเกิดโรคราเปง แต่มีผลต่อการลดจำนวนของไรศัตรูพืชให้น้อยลงกว่าการไม่ติดตั้งพัดลม สำหรับการเข้าทำลายของศัตรูพืช พนวจว่ามีการเข้าทำลายตามสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมของศัตรูพืชแต่ละชนิด การติดตั้งพัดลมไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในโรงเรือน แต่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือน ซึ่งจะมีผลต่อความเหมาะสมในการแพร์ร่าบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชตามถูกต้องในรอบปี

บทนำ

ฝ่ายงาน ไม้ดอก มูลนิธิโครงการหลวง ได้มีมติโอนายที่จะให้เกณฑ์ที่อยู่ภายใต้การดูแลของมูลนิธิโครงการหลวงผลิตออกไม้ที่มีคุณภาพ และต้องให้ผลตอบแทนต่อพื้นที่สูงสุด และมีมาตรฐานการดำเนินงานที่คงที่และต่อเนื่อง จากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่าเกณฑ์ได้ใช้สารเคมีเพื่อการกำจัดโรคและแมลง ในลักษณะที่เป็นการป้องกันกำจัดในระดับที่มากเกินกว่าที่ควรจะเป็น หากจะพิจารณาจากความสำเร็จในต่างประเทศ ซึ่งได้พยายามที่จะลดการใช้สารเคมีลงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จากการจะทำให้ต้นทุนในการผลิตต่ำลงแล้วยังเป็นผลดีต่อสภาพแวดล้อมอีกด้วย การลดการใช้สารเคมีทำได้โดยการควบคุมไม้ให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเกิดโรคพืชและการระบาดของแมลง เช่น การให้มีการถ่ายเทอากาศภายในโรงเรือนปลูกพืช เพื่อลดการเกิดโรคพืช การติดตั้งตาข่ายเพื่อป้องกันไม้ให้แมลงเข้ามาภายในโรงเรือน ถึงแม้ว่าปัจจัยพื้นฐานของต่างประเทศจะแตกต่างจากที่ฝ่ายงาน ไม้ดอก มูลนิธิโครงการหลวงดำเนินการอยู่ แต่ก็อาจนำความรู้บางประการมาประยุกต์ใช้ให้เกิดผลสำเร็จได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำความรู้ด้านการหมุนเวียนของอากาศ โดยการติดตั้งพัดลมมาใช้ อาจมีผลทำให้การเข้าทำลายของโรคและแมลงลดลงได้ (อดิศร และคณะ, 2547; 2548) สำหรับการผลิตกุหลาบนั้น มีโรคที่มีความสำคัญหลายชนิด เช่น โรคราคำ โรคราเปี๊ยะ โรคใบจุด และโรคใบไทย เป็นต้น โรคราคำมักเข้าทำลายในช่วงฤดูหนาวที่มีความชื้นสัมพัทธ์สูง อุณหภูมิกลางวันและกลางคืนต่ำ โรคราเปี๊ยะมักเข้าทำลายในช่วงที่มีอุณหภูมิสูงในเวลากลางวัน และกลางคืนมีอุณหภูมิต่ำ โรคใบจุดมีกระบวนการในฤดูฝน หรือเมื่อใบกุหลาบถูกฝนสาดเปียก ส่วนโรคใบไทยสมัยเข้าทำลายในช่วงฤดูหนาวเมื่ออุณหภูมิต่ำและความชื้นสัมพัทธ์สูง ส่วนแมลงที่มีความสำคัญในการผลิตกุหลาบมีหลายชนิด ได้แก่ หนอน, เพลี้ยอ่อน, ไรศัตรูพืช และเพลี้ยไฟ เป็นต้น ซึ่งสภาพที่เหมาะสมต่อแมลงศัตรูพืชแต่ละชนิด จะมีความแตกต่างกันออกไป เช่น กัน ดังเช่น หนอนและเพลี้ยอ่อนมักจะเข้าทำลายในช่วงฤดูฝน ในช่วงที่กุหลาบแตกยอดอ่อน ไรศัตรูพืชและเพลี้ยไฟจะเข้าทำลายในช่วงอากาศแห้ง หรือฝนทึบช่วง เป็นต้น (อดิศร, 2540; พจนานุสรณ์, 2543; จิราภรณ์, 2549) ซึ่งทั้งโรคและแมลงดังกล่าว มีผลสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนแบบทึบสิ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่า ถ้าหากมีการติดตั้งพัดลมเพื่อให้มีการหมุนเวียนของอากาศ จะเป็นผลดีต่อ การลดการเกิดโรคพืช หรือการระบาดของแมลงภายในโรงเรือนผลิตไม้ดอกได้มากน้อยเพียงไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการผลิตกุหลาบ ที่มักจะมีปัญหาด้านการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัด ทั้งโรคและแมลงตื้อยา การใช้ในอัตราที่มากเกินจำเป็น และมีความถี่ในการฉีดพ่นบ่อยครั้ง ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียด้านความปลอดภัยต่อทั้งเกษตรกร ผู้ใช้ และสภาพแวดล้อม ซึ่งถ้าหากสามารถได้ลดการแพร่ระบาดของโรคและแมลงลงได้แล้ว ย่อมสามารถลดการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมได้อีกด้วยหนึ่ง

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาวิธีการทดลองการใช้สารเคมีเพื่อกำจัดโรคและแมลง

วิธีวิจัย

แบ่งการทดลองออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 กุหลาบนำเข้าจากบริษัทโนแมร์น

ปลูกกุหลาบจำนวน 5 พันธุ์ ตามการทดลองในโรงเรือน ขนาด 144 ตารางเมตร โดยใช้วิธีการให้น้ำระบบนาหยอด และให้ปุ๋ยโดยใช้เครื่องให้ปุ๋ยแบบ siphon คุณลักษณะด้วยวิธีเดียวกัน คือ ฉีดพ่นสารเคมีตามศัตรูที่พบตามฤดูปลูก การติดตั้งพัดลมจะใช้พัดลมขนาด 16 นิ้ว จำนวน 4 เครื่อง เปิดสลับกัน 2 เครื่องต่อชั่วโมง ตลอด 24 ชั่วโมงโดยใช้เครื่องควบคุมเวลาระบบอัตโนมัติ การปลูกในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลมจะใช้วิธีการปลูกลงดิน และการปลูกในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลมจะใช้วิธีปลูกในวัสดุปลูกที่ประกอบด้วยมะพร้าว : แกลบ : ทราย ในอัตราส่วน 60%: 30%: 10% ในกระถางขนาด 16 นิ้ว โดยใช้ต้นพันธุ์กุหลาบล้านราชนำเข้าจากประเทศออลแลน วางแผนการทดลองแบบ Factorial in RCBD จำนวน 4 ชั้น

ปัจจัยที่ 1 คือ วิธีการจัดการ 2 วิธี ได้แก่ โรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม และไม่ติดตั้งพัดลม

ปัจจัยที่ 2 คือ พันธุ์กุหลาบ จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ Royal Baccara, 4U, Dolce Vita, Maureen

และ Avalanche

การบันทึกผลการทดลอง บันทึกการเกิดโรคและแมลงที่สำคัญ ดังนี้

โรคราแป้ง เกิดจากการเข้าทำลายของเชื้อราก *Oidium sp.* (*Sphaerotheca pannosa* var. *rosae*) สามารถเข้าทำลายพืชได้ทั้ง บนใบ ก้านดอก และก้านเลียง โดยเชื้อรากจะเจริญเป็นผงสีขาว คล้ายแป้งเกาะอยู่บนผิวใบทั้งบนใบและหลังใบ ทำให้ใบอ่อนบิดเบี้ยว ไม่บาน ส่งผลให้เกิดความสูญเสีย ทั้งปริมาณและคุณภาพของผลผลิต (ภาพที่ 1) นอกจากนี้เชื้อรากนี้ยังสามารถแพร่ระบาดได้อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยลมเป็นพาหะ

ภาพที่ 1 การเข้าทำลายของโรคราแป้ง

การประเมินการเกิดโรค โดยวัดระดับความรุนแรงของการเกิดโรค โดยสูมตรวจระดับความรุนแรงของการเกิดโรคมาแบ่ง โดยนับในสมบูรณ์ลำดับที่ 4 จากกิ่งตัวอย่างจำนวน 10 กิ่ง โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ระดับที่ 1	ไม่แสดงอาการของโรค
ระดับที่ 2	แสดงอาการเป็นโรค 1 – 10 % ของพื้นที่ใบย่อย
ระดับที่ 3	แสดงอาการเป็นโรค 11 – 25 % ของพื้นที่ใบย่อย
ระดับที่ 4	แสดงอาการเป็นโรค 26 – 50 % ของพื้นที่ใบย่อย
ระดับที่ 5	แสดงอาการเป็นโรค 51 – 75 % ของพื้นที่ใบย่อย
ระดับที่ 6	แสดงอาการเป็นโรคมากกว่า 75 % ของพื้นที่ใบย่อย

เพลี้ยไฟ เกิดจากเพลี้ยไฟ (*Frankliniella occidentalis*) เป็นแมลงที่มีปากแบบเขี้ยวคุด ทึบตัวอ่อนและตัวแก่จะคุดกินน้ำเลี้ยงที่ตัวดอกและยอดอ่อน การคุดกินน้ำเลี้ยงจะทำให้ส่วนของพืชชำเป็นรอยคล้ำสีน้ำตาล และเหี่ยวแห้ง ทำให้ใบและดอกหักกิ้ง ในกลีบดอกจะทำให้ดอกมีคำหนินอกห้อ และไม่บาน ตัวแก่ของเพลี้ยไฟมีปีกเคลื่อนที่รวดเร็ว มักหลบซ่อนอยู่ตามยอดอ่อนหรือกลีบดอกมองเห็นได้ยาก ทำให้ยากในการจัดพ่นสารเคมีให้ล้มผัสดัว (ภาพที่ 2) เพลี้ยไฟมีพิษอาศัยก้ำงต้านทานต่อสารเคมีป้องกันกำจัดได้ดีมาก สำหรับกุหลาบ เพลี้ยไฟอาจมีความชอบในการเข้าทำลายแตกต่างไปตามสีและพันธุ์ โดยเฉพาะสีเหลืองและขาว/ชมพูนักพบว่ามีการเข้าทำลายมากกว่าสีอื่นๆ เพลี้ยไฟจะระบาดรุนแรงในฤดูร้อนหรือในช่วงอากาศแห้ง หรือฝนทึบช่วง

ภาพที่ 2 ลักษณะดอกที่ถูกเพลี้ยไฟเข้าทำลาย

ก.) ขอบกลีบดอกชำ

ข.) ลักษณะของเพลี้ยไฟบนกลีบดอก

การนับจำนวนเพลี้ยไฟ โดยสุ่มนับจำนวนเพลี้ยในดอกจาก 10% ของดอกทั้งหมด ในทุกเกรดดอก

ไรสัตtruพีช เกิดจากไรสองจุด (*Tetranychus urticae*) และ ไรแดง (*T. cinnabarinus*) ไรสัตtruพีชเป็นสัตว์ที่มี 8 ขา เช่นเดียวกับแมลงมุน เข้าทำลายกุหลาบโดยการใช้ปากที่มีลักษณะเหมือนเข็มเจาะดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ โดยดูดกินน้ำเลี้ยงได้ในปริมาณลุ่ม ๆ ทำให้เห็นเป็นจุดสีเหลืองเล็ก ๆ กระจายทั่วไปและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล จนกระทั่งใบแห้งและร่วงหล่น ใจจะเข้าทำลายใบแก่มากกว่าใบอ่อน บางครั้งจะพบการทำลายที่ดอก ทำให้ดอกบิดเบี้ยว หากมีจำนวนมากจะเห็นเป็นรังเส้นใยคลุมทั่วทั้งใบและดอก (ภาพที่ 3) ถูกที่เหมาะสมสมต่อการระบาด มีระบำดในช่วงอากาศร้อนและแห้งแล้ง หรือมีอุณหภูมิสูงความชื้นต่ำ ขยายพันธุ์ได้เร็ว สามารถแพร่กระจายโดยกระแสนลม การติดไปตามเสื้อผ้า การเคลื่อนที่ หรืออาศัยอยู่ตามวัชพืช หากกุหลาบขาดน้ำจะยิ่งเกิดการแพร่ระบาดของไรสัตtruพีชได้รวดเร็ว การให้น้ำแบบสป्रิงเกอร์หรือพ่นหมอก จะสามารถช่วยลดการแพร่กระจายของไรและเพิ่มความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือนได้ เนื่องจากไรไม่ใช่แมลง สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงไม่มีผลต่อไรแดง จำเป็นต้องใช้สารเคมีป้องกันกำจัดไรโดยเฉพาะ ซึ่งจะมีทั้งสารประเภทดูดซึมสัมผัสตัวตาย ควบคุมไบ่และการลอกคราบ

ภาพที่ 3 การเข้าทำลายของไรสัตtruพีชนิดต่าง ๆ

ก.-ข.) ไรแดง

ค.-ง.) ไรสองจุด

การนับจำนวนไรสัตtruพีช โดยสุ่มนับจำนวนไรสัตtruพีช จากปลายใบในประกอบที่สมบูรณ์ชุด 5 ใบ ในตำแหน่งกึ่งกลางลำต้น (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 4 ขั้นตอนของการเก็บตัวอย่าง

- ก.) สุ่มเก็บตัวอย่างจากแปลงปลูก
- ข.) การเก็บใบเพื่อตรวจนับ โดยสุ่มเก็บใบจากปลายใบในในประกอบที่สมบูรณ์ ชุด 5 ในในตำแหน่งกึ่งกลางลำต้น
- ค.) ทำการแยกเก็บตัวอย่างแยกพันธุ์และซ้ำในแต่ละถุง โดยระบุชื่อพันธุ์และซ้ำให้ชัดเจน
- ง.) เย็บปากถุง และนำไปตรวจนับ

ส่วนที่ 2 กุหลาบลูกผสมและลายรังสี

ปลูกกุหลาบลูกผสมและลายรังสีจำนวน 20 พันธุ์ ตามการทดลองโดยใช้วิธีเดียวกันกับส่วนที่ 1 แตกต่างกันเฉพาะ โรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม จะปลูกกุหลาบลูกผสมและลายรังสีในกระถางและโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม จะปลูกกุหลาบดังกล่าวลงดิน โดยใช้ดินพันธุ์จากการติดตากันในถุงชำ วางแผนการทดลองแบบ Factorial in RCBD

ปัจจัยที่ 1 คือ วิธีการจัดการ 2 วิธี ได้แก่ โรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม และไม่ติดตั้งพัดลม

ปัจจัยที่ 2 คือ พันธุ์กุหลาบ จำนวน 20 พันธุ์ ได้แก่ Cardinal สีชมพู, Cardinal สีส้ม, DALLUS สีชมพู, NxD 43/1, NxD 68/2, NxD 69/1, N(S) 3/1, NxS 76, NxS 78/1, NxV 98, NxV 98/1, NxV 98/2, NxV 98/3, S(S)10 W, S(S) 14/1, S(S)23, SxV 133, S(s)25p, V(S) 31/1 และ VxS 155 p

การบันทึกผลการทดลอง ดำเนินการ เช่นเดียวกับส่วนที่ 1(ยกเว้นการบันทึกผลจำนวนแพล็ยไฟ ซึ่งพบว่าข้อมูลไม่ชัดเจนจึงไม่แสดงในที่นี้)

โดยในส่วนที่ 1 และ 2 จะทำการบันทึกผล เป็นเวลา 2 ปี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการจัดการศัตรูพืชและสภาพแวดล้อม

ข้อมูลด้านการจัดการศัตรูพืช บันทึกศัตรูพืชที่พบ โรงเรือน และการใช้สารเคมีคิดพ่นในโรงเรือนที่พบในแต่ละเดือน

ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม

บันทึกข้อมูลอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ภายในแต่ละโรงเรือนเปรียบเทียบกับภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนจะใช้เครื่องบันทึกอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ระบบอัตโนมัติ (Data logger) รุ่น testo 175 บันทึกข้อมูลทุก 2 ชั่วโมง โดยเริ่มติดตั้งในเดือน เม.ย. 2547 – ก.ย. 2549 และแสดงผลโดยใช้โปรแกรม testo comfort software basic เปรียบเทียบกับข้อมูลสภาพแวดล้อม จากข้อมูลอุตุนิยมวิทยาประจำสถานีวิจัยโครงการหลวงอินทนนท์ บันทึกผลการทดลอง เป็นเวลา 3 ปี เปรียบเทียบการเข้าทำลายศัตรูพืชที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 คุณภาพนำเข้าจากบริษัทโนแอนด์รัม

ปี 2547 จากตารางที่ 1 นี้พบว่าวิธีการจัดการมีผลอย่างยิ่งต่อระดับการเกิดโรคราแป้งจำนวนแพล็ยไฟ และไรสัตруพืช ส่วนปัจจัยในด้านพันธุ์ พนบว่า แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ในขณะที่ไม่มีผลต่อจำนวนแพล็ยไฟ หรือไรสัตруพืช ในด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการ และพันธุ์ พนบว่ามีผลอย่างมีนัยสำคัญในทุกด้าน จากตารางแสดงให้เห็นว่าการแพร่ระบาดของโรค และแมลงเกี่ยวข้องกับการติดตั้งพัดลมมาก ในภาพรวมพบว่าโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลมจะมีผลส่งเสริมให้มีการแพร่ระบาดของโรคราแป้ง โดยเฉพาะพันธุ์ 4U ที่พบว่าอ่อนแอต่อราแป้งมาก ในขณะที่จะมีผลบังยั้งการแพร่ระบาดของแพล็ยไฟ ซึ่งพบว่าสามารถลดปริมาณแพล็ยไฟได้ 1.5-2 เท่าจากปกติ ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกันกับไรสัตруพืช ซึ่งพบว่าสามารถลดปริมาณของไรสัตруพืชได้ ประมาณ 3-4 เท่า เช่นเดียวกัน (ตารางที่ 1) ระดับการเกิดราแป้ง พนบว่าโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม มีแนวโน้มส่งเสริมให้เกิดการแพร่กระจายของโรคราแป้งได้ง่ายขึ้น ในคุณภาพเกือบทุกพันธุ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธุ์ 4U ที่พบว่าอ่อนแอต่อราแป้งมาก ในขณะที่พันธุ์ Maureen และ Avalanche ที่พบว่าไม่ว่าปลูกในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลมหรือไม่ ให้ผลใกล้เคียงกัน เมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพทุกพันธุ์พบว่าพันธุ์ Avalanche มีความต้านทานต่อโรคราแป้งได้ดีที่สุด โดยสามารถเรียงลำดับความต้านทานต่อโรคราแป้งของคุณภาพได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ Avalanche>Royal Baccara> Dolce Vita> Maureen>4U ตามลำดับ จำนวนแพล็ยไฟ พนบว่าโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัด

ลุมมีจำนวนเพลี้ยไฟมากกว่า โรงเรือนที่ติดตั้งพัดลมทุกพันธุ์ โดยเฉพาะพันธุ์ Avalanche ที่ปลูกในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม 28.704 ตัว/ดอก ในขณะที่ปลูกในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม มีจำนวนลดลง เพียง 10.932 ตัว/ดอก พันธุ์ 4U ที่ปลูกในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลมพบว่ามีจำนวนเพลี้ยไฟน้อยที่สุด 7.836 ตัว/ดอก แต่ก็พบว่าไม่ต่างจากกุหลาบพันธุ์อื่น ๆ ที่ปลูกในโรงเรือนที่ติดพัดลม ในขณะที่โดยทั่วไปพบว่ากุหลาบพันธุ์ต่าง ๆ ที่ปลูกในโรงเรือนเดียวกันมีจำนวนเพลี้ยไฟไม่แตกต่างทางสถิติเท่าใดนัก แต่มีอิทธิพลต่อระดับการเกิดราแฟ่ป จำนวนเพลี้ยไฟของโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลมจะมีจำนวนเพลี้ยไฟมากกว่าโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลมถึง 1.5-2 เท่า จำนวนไรส์ตระพีช กุหลาบพันธุ์ Royal Baccara ที่ปลูกในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลมมีจำนวนไรส์ตระพีชมากที่สุด 4.902 ตัว/ใบ ในขณะที่กุหลาบพันธุ์ Dolce Vita ที่ปลูกในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม พบจำนวนไรส์ตระพีชน้อยที่สุด 0.948 ตัว/ใบ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนไรส์ตระพีชที่พบในกุหลาบทุกพันธุ์ที่ปลูกในโรงเรือนแบบเดียวกัน พบว่าไม่ต่างกันทางสถิติ แต่มีอิทธิพลต่อระดับโรงเรือนทั้ง 2 แบบ พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลมมีจำนวนไรส์ตระพีชมากกว่า 3-4 เท่า

ตารางที่ 1 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราแฟ่ป จำนวนเพลี้ยไฟ และไรส์ตระพีช กลีบของกุหลาบ จากบริษัท Moerheim จำนวน 5 พันธุ์ ในปี 2547 (ข.ค.2546-ต.ค. 2547)

วิธีการจัดการ	พันธุ์กุหลาบ	ระดับการเกิด ไกรราแฟ่ป	จำนวนเพลี้ยไฟ (ตัว/ดอก)	จำนวนไรส์ตระพีช (ตัว/ใบ)
มีพัดลม	4U	2.167a	7.836b	1.707b
	Royal Baccara	1.177cd	10.432b	1.059b
	Avalanche	1.115d	10.932b	1.549b
	Maureen	1.615b	10.732b	1.402b
	Dolce Vita	1.395bc	8.572b	0.948b
ไม่มีพัดลม	4U	1.625b	24.840ab	4.332ab
	Royal Baccara	1.072d	25.548ab	4.902a
	Avalanche	1.097d	28.704a	3.942ab
	Maureen	1.577b	23.692ab	4.197ab
	Dolce Vita	1.215cd	16.492ab	3.254ab
F-TEST	วิธีการจัดการ	**	**	**
	พันธุ์	**	NS	NS
	วิธีการจัดการ X พันธุ์	*	*	*
CV(%)		12.31	71.00	136.75

¹⁾ ตัวอักษรกำกับเหมือนกันในส่วนภูมิเดียวกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

²⁾ *, ** แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ปี 2548 จากตารางที่ 2 พบว่าวิธีการจัดการมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับการเกิดโรคราเป็น และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่อจำนวนแพล็ยไฟ ส่วนจำนวนไรมัคตูพีชพบว่าไม่แตกต่างทางสถิติ สำหรับปัจจัยในด้านพันธุ์ พบร่วมกับมีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทั้งระดับการเกิดโรคราเป็น และจำนวนไรมัคตูพีช มีเพียงจำนวนแพล็ยไฟเท่านั้นที่ไม่แตกต่างทางสถิติ สำหรับปฏิสัมพันธ์ ระหว่างวิธีการจัดการและพันธุ์ พบร่วมกับเพียงจำนวนไรมัคตูพีชเท่านั้นที่ให้ผลไม่แตกต่างกันทางสถิติแตกต่างทางสถิติ ในขณะที่ระดับการเกิดโรคราเป็นและจำนวนแพล็ยไฟพบว่าแสดงผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 2 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราเป็น จำนวนแพล็ยไฟ และไรมัคตูพีช กลีบของกุหลาบ จากบริษัท Moerheim จำนวน 5 พันธุ์ ในปี 2548 (เม.ย. 2548-พ.ย. 2548)

วิธีการจัดการ	พันธุ์กุหลาบ	ระดับการเกิด โรคราเป็น	จำนวนแพล็ยไฟ	จำนวนไรมัคตูพีช
			(ตัว/ดอก)	(ตัว/ใบ)
มีพัดลม	4U	2.000	9.417c	5.438 ab
	Royal Baccara	1.998	9.817bc	6.736 ab
	Avalanche	1.096	13.250b	4.622 ab
	Maureen	1.489	13.833b	3.658 ab
	Dolce Vita	1.313	10.917bc	2.827 b
ไม่มีพัดลม	4U	1.545	21.667ab	8.892 a
	Royal Baccara	1.119	22.000ab	2.985 b
	Avalanche	1.081	26.167a	2.016 b
	Maureen	1.505	22.000ab	4.520 ab
	Dolce Vita	1.198	14.333b	2.562 b
F-TEST	วิธีการจัดการ	*	**	NS
	พันธุ์	*	NS	*
	วิธีการจัดการ X พันธุ์	NS	*	*
CV(%)		64.88	75.06	80.51

^{1/} ตัวอักษรกำกับเหมือนกันในส่วนภาระที่ยกกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

^{2/} *, ** แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ระดับการเกิดราเป็น การติดตั้งพัดลม มีแนวโน้มทำให้กุหลาบทุกพันธุ์เกิดราเป็นเพิ่มขึ้น ยกเว้นพันธุ์ Maureen ซึ่งพบว่ามีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อย การติดตั้งพัดลม พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มจำนวนไรมัคตูพีชจากปี 2547 ในทุก ๆ พันธุ์ เป็นไปได้ว่าไรมัคตูพีชมีการปรับตัวให้เข้ากับการใช้ชีวิตในโรงเรือนที่มีพัดลมได้ การติดตั้งพัดลม ในปี 2548 พบว่ากุหลาบทุกพันธุ์มีแนวโน้มที่จำนวนของไรมัคตูพีชจะลดลงจากปี 2547 ยกเว้นพันธุ์ 4U เท่านั้นที่พบว่าเพิ่มขึ้น

จำนวนเพลี้ยไฟ พบว่าจำนวนเพลี้ยไฟในโรงเรือนที่มีพัดลม มีแนวโน้มลดลงกว่าในโรงเรือนที่ไม่มีพัดลม ซึ่งเข้าทำลายในกุหลาบแต่ละพันธุ์ต่างกัน แต่วิธีการจัดการให้ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ส่วนทั้งวิธีการจัดการและพันธุ์มีผลเพียงเล็กน้อย ซึ่งพบว่ากุหลาบพันธุ์ Avalanche ที่ปลูกในโรงเรือนไม่ติดตั้งพัดลม มีจำนวนเพลี้ยไฟมากที่สุด 26.167 ตัว/คอก ส่วนกุหลาบที่พบว่ามีจำนวนเพลี้ยไฟน้อยที่สุด คือ พันธุ์ 4U ที่ปลูกในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม 9.417 ตัว/คอก ซึ่งสามารถเรียกลำดับจำนวนเพลี้ยไฟจากมากไปหาน้อยของพันธุ์กุหลาบได้ดังนี้ Avalanche> Maureen> Royal Baccara>4U>Dolce Vita ตามลำดับ พบว่าโดยส่วนใหญ่กุหลาบสีขาวจะอ่อนแอก่อการเข้าทำลายของเพลี้ยไฟมาก

จำนวนไรศัตรูพืช พบว่าในปี 2548 นี้ มีจำนวนไรศัตรูพืชเพิ่มขึ้นจากปี 2547 ประมาณ 2 เท่า โดยเฉพาะในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไรเด้งอาจมีการเรียนรู้ในเรื่องการปรับตัว และใช้กระແສລມในเป็นพาหนะในการหาอาหารเพื่อเคลื่อนที่ไป ก็เป็นได้ เมื่อเปรียบเทียบในทุกทรีตเมนต์ พบว่ากุหลาบพันธุ์ 4U ที่ปลูกในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลมมีจำนวนไรศัตรูพืชมากที่สุด (8.892 ตัว/ใบ) ในขณะที่กุหลาบพันธุ์ Avalanche ที่ปลูกในโรงเรือนเดียวกันให้ผลตรงกันข้าม คือ มีจำนวนไรศัตรูพืชน้อยที่สุด คือ 2.016 ตัว/ใบ

สรุป จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าวิธีการจัดการมีผลต่อระดับการเกิดโรคราแป้ง และจำนวนเพลี้ยไฟอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ในขณะที่จำนวนไรศัตรูพืชมีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในปัจจัยด้านพันธุ์ พบว่ามีเพียงระดับการเกิดโรคราแป้งเท่านั้นที่แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ส่วนจำนวนเพลี้ยไฟพบว่าไม่ต่างกัน สำหรับไรศัตรูพืช พบว่ามีผลกันแตกต่างทางสัณฐานิค ในการป้องกันพันธุ์ระหว่างพันธุ์และวิธีการจัดการ พบว่าทั้งระดับการเกิดโรคราแป้งและจำนวนเพลี้ยไฟ แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่จำนวนไรศัตรูพืชพบว่าไม่ต่างกัน (ภาพที่ 5)

ระดับการเกิดราแป้ง พันธุ์ 4U พบว่าแสดงความอ่อนแอก่อการเกิดราแป้งมากที่สุด (2.267 คะแนน) ในโรงเรือนที่มีพัดลม และไม่มีพัดลม (1.675 คะแนน) ในขณะที่พันธุ์อื่น ๆ จะมีการเกิดราแป้งน้อยและไม่ต่างกัน พันธุ์ที่มีความอ่อนแองรองลงมา คือ พันธุ์ Maureen ซึ่งพบว่าไม่ว่ามีการจัดการด้วยวิธีใด ก็พบว่ามีความอ่อนแองไม่ต่างกัน (1.642 และ 1.637 คะแนน) แสดงให้เห็นว่าโรงเรือนที่มีพัดลมส่งเสริมให้ราแป้งมีการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นในกุหลาบที่มีความอ่อนแองต่อราแป้งในขณะที่พันธุ์ต้านทานจะไม่มีผลแตกต่างกันมากนัก

จำนวนเพลี้ยไฟ การติดตั้งพัดลมภายในโรงเรือนสามารถลดการเข้าทำลายของเพลี้ยไฟได้ (1.5-2 เท่า) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระແສລມอาจไปมีผลทำให้ขัดขวางการบินเข้าไปทำลายคอกหรือการวางไข่ทำได้ยากขึ้นนั่นเอง ในขณะที่กุหลาบในแต่ละพันธุ์ พบว่ามีการเข้าทำลายเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ Avalanche, Maureen, Royal Baccara, 4U และ Dolce Vita ทั้งนี้อาจเป็น因为เพลี้ยไฟอาจชอบที่จะเข้าทำลายกุหลาบแต่ละพันธุ์ต่างกันนั่นเอง

จำนวนไรส์ตอรี่พีช พบว่าให้ผลไม่ต่างกันทางสถิติ แต่การที่ปลูกกุหลาบในโรงเรือนที่ไม่มีพัดลม พบว่ามีการแพร่ระบาดของไรส์ตอรี่พีชได้มากกว่า การปลูกในโรงเรือนที่มีพัดลม โดยเฉพาะพันธุ์ 4U ที่ปลูกในกระถางในโรงเรือนที่มีพัดลม พบว่าไรส์ตอรี่พีชมากที่สุด กุหลาบพันธุ์ 4U, Maureen และ Dolce Vita ที่ปลูกในโรงเรือนที่ไม่มีพัดลม พบว่ามีแนวโน้มที่จะพบไรส์ตอรี่พีชเพิ่มขึ้น ในขณะที่กุหลาบพันธุ์ Royal Baccara และ Avalanche พบว่าการปลูกในโรงเรือนทั้ง 2 แบบ พบว่าให้ผลไม่ต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราเมปีง จำนวนเพลี้ยไฟ และไรส์ตอรี่พีช กลีบของกุหลาบ จากบริษัท Moerheim จำนวน 5 พันธุ์ ใน 2 ปี (2547-2548)

วิธีการจัดการ	พันธุ์กุหลาบ	ระดับการเกิด โรคราเมปีง	จำนวนเพลี้ยไฟ	จำนวนไรส์ตอรี่พีช
			(ตัว/ดอก)	(ตัว/ใบ)
มีพัดลม	4U	2.267a	9.294b	3.572
	Royal Baccara	1.775ab	10.232b	3.897
	Avalanche	1.122b	12.794ab	3.085
	Maureen	1.642ab	12.644ab	2.530
	Dolce Vita	1.412b	9.486b	1.887
ไม่มีพัดลม	4U	1.675ab	25.022ab	6.615
	Royal Baccara	1.105b	25.476ab	3.945
	Avalanche	1.102b	28.502a	2.980
	Maureen	1.637ab	24.396ab	4.360
	Dolce Vita	1.245b	15.943ab	2.910
F-TEST	วิธีการจัดการ	**	**	*
	พันธุ์	**	NS	*
	วิธีการจัดการ X พันธุ์	*	*	NS
CV(%)		26.75	69.81	67.41

^{1/} ตัวอักษรกำกับเหมือนกันในส่วนเดียวกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

^{2/} *,** แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ภาพที่ 5 กุหลาบนำเข้าจากบริษัทโนแมร์ทที่ปลูกในโรงเรือนแตกต่างกัน

- ก.) โรงเรือนติดตั้งพัดลม
- ข.) โรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม

ส่วนที่ 2 กุหลาบลูกผสมและฉบับรังสี

ปี 2547 จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าวิธีการจัดการไม่มีผลต่อระดับการเกิดโรคราแป้ง และจำนวนไรสัตรูพืช ส่วนปัจจัยในด้านพันธุ์พบว่าไปในทำนองเดียวกัน สำหรับปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการและพันธุ์ พบว่าแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะจำนวนไรสัตรูพืชเท่านั้น ระดับการเกิดราแป้ง พบว่าระดับการเกิดโรคราแป้งทุกทรีเมนต์ให้ผลไม่แตกต่างกันโดยส่วนใหญ่ราแป้งจะเข้าทำลายในระดับ 1-1.5 คะแนนเท่านั้น ซึ่งหมายความว่าไม่แสดงอาการเกิดโรค และแสดงอาการเกิดโรคเพียงเล็กน้อย คือ 1-10% ของพื้นที่ใบย่อยเท่านั้น กุหลาบลูกผสมที่มีความอ่อนแองและความต้านทานต่อราแป้งกลับพบในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลมเดียวกัน คือ พันธุ์ NXD 68/2 มีการเกิดโรคอยู่ในระดับ 1.712 คะแนน ในขณะที่พันธุ์ NXD 69/1 มีการเกิดโรคอยู่ในระดับ 1.013 คะแนน และคงให้เห็นว่าพันธุ์อาจจะมีผลมากกว่าวิธีการจัดการนั้นเอง จำนวนไรัสัตรูพืช พบว่าการติดตั้งพัดลม มีแนวโน้มมีจำนวนไรสัตรูพืชลดลงกว่าการไม่ติดตั้งพัดลม เมื่อเปรียบเทียบในทุกทรีเมนต์ พบรากุหลาบพันธุ์ V(s) 31/1 ที่ปลูกในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม เป็นพันธุ์ที่พบจำนวนไรสัตรูพืชมากที่สุด 8.180 ตัว/ใบ ในขณะที่พันธุ์ NXD 68/2 ที่ปลูกในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม เป็นพันธุ์ที่พบจำนวนไรสัตรูพืชน้อยที่สุด 0.055 ตัว/ใบ และคงให้เห็นว่าไรสัตรูพืชอาจจะซ่อนเข้าทำลายกุหลาบลูกผสมแต่ละพันธุ์แตกต่างกัน แต่การติดตั้งพัดลมอาจเป็นสภาพที่ไม่เหมาะสมทำให้มีจำนวนไรสัตรูพืชน้อยกว่า

ตารางที่ 4 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราเมี่ยง และจำนวนไรศัตรุพืช ของกุหลาบลูกผสม จำนวน 20 พันธุ์ ในปี 2547

วิธีการจัดการ	พันธุ์กุหลาบ	ระดับการเกิด ไครราเมี่ยง	จำนวนไรศัตรุพืช (ตัว/ใบ)
มีพัฒนา	Cardinal สีชมพู	1.100	1.015(1.357) cd ^L
	Cardinal สีส้ม	1.200	0.820(1.337) ^V cd
	DALLUS สีชมพู	1.062	0.348(1.145)d
	NxD 43/1	1.050	1.412 (1.498)b-d
	NxD 68/2	1.037	0.055(1.025)d
	NxD 69/1	1.063	2.143(1.555)b-d
	N(S) 3/1	1.162	0.872(1.328)cd
	NxS 76	1.375	1.875(1.582)b-d
	NxS 78/1	1.112	1.043(1.410)b-d
	NxV 98	1.362	1.082(1.412)b-d
	NxV 98/1	1.387	1.070(1.413)b-d
	NxV 98/2	1.287	0.615(1.227)d
	NxV 98/3	1.475	0.960(1.322)cd
	S(S)10 W	1.287	0.583(1.242)cd
	S(S)14/1	1.025	0.445(1.190)d
	S(S)23	1.350	1.055(1.373)cd
	SxV 133	1.200	0.863(1.315)cd
	S(s)25p	1.600	0.515(1.215)d
	V(S) 31/1	1.050	1.293(1.447)b-d
	VxS 155p	1.037	0.695(1.267)cd
ไม่มีพัฒนา	Cardinal สีชมพู	1.038	2.883(1.680)b-d
	Cardinal สีส้ม	1.310	2.990(1.948)a-d
	DALLUS สีชมพู	1.025	0.975(1.368)cd
	NxD 43/1	1.288	7.878(2.585)ab
	NxD 68/2	1.712	1.612(1.495)b-d
	NxD 69/1	1.013	2.075(1.512)b-d
	N(S) 3/1	1.212	5.028(2.233)a-d
	NxS 76	1.053	3.305(1.945)a-d
	NxS 78/1	1.100	1.043(1.410)b-d
	NxV 98	1.335	1.975(1.698)b-d
	NxV 98/1	1.125	1.018(1.313)cd
	NxV 98/2	1.095	1.237(1.465)b-d
	NxV 98/3	4.038	1.408(1.392)b-d
	S(S)10 W	1.070	1.2230(1.358)cd
	S(S) 14/1	1.200	5.118(2.457)a-c
	S(S)23	1.063	1.395(1.442)b-d
	SxV 133	1.175	0.962(1.300)cd
	S(s)25p	1.288	1.423(1.400)b-d
	V(S) 31/1	1.163c-e	8.180(2.937)a
	VxS 155p	1.500a-c	6.213(2.020)a-d
F-TEST	วิธีการจัดการ	NS	NS
	พันธุ์	NS	NS
	วิธีการจัดการ X พันธุ์	NS	* ²
	CV(%)	21.04	44.66

^L ตัวอักษรกำกับเหมือนกันในสходимก็เดียวกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

^V, ** แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

^{a-c} ตัวอักษรที่อยู่ในวงเล็บได้จากการแปลงข้อมูลโดยวิธี รากที่สองของ $x+1$

ปี 2548 จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าวิธีการจัดการมีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่อจำนวนโรคตุ่มพืชเท่านั้น แต่ไม่มีผลต่อระดับการเกิดราเพิ่ง สำหรับปัจจัยในด้านพันธุ์ พนว่าแสดงผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะระดับการเกิดโรคราเพิ่งเท่านั้น แต่ไม่มีผลต่อจำนวนโรคตุ่มพืช ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการและพันธุ์ พนว่าแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะจำนวนโรคตุ่มพืชเท่านั้น ในขณะที่ระดับการเกิดโรคราเพิ่งพบว่าไม่แตกต่าง ระดับการเกิดราเพิ่ง เมื่อเปรียบเทียบทุกทรีตเมนต์แล้ว พนว่าแสดงผลไม่แตกต่างกันทางสถิติ คุณภาพส่วนใหญ่แสดงระดับการเกิดโรคราเพิ่งในระดับ 1-1.6 เท่านั้น แสดงว่าไม่แสดงอาการเกิดโรค-แสดงอาการเกิดโรค 1%-10% ของพื้นที่ในยอดเท่านั้น พันธุ์ NXV 98/3 พนว่าความอ่อนแอก่อการเกิดโรค ประมาณ 1.638 คะแนน ในขณะที่พันธุ์ Cardinal สีฟ้า มีระดับการเกิดราเพิ่งน้อยที่สุด 1.018 คะแนน ซึ่งห่าง 2 พันธุ์ พบในโรงเรือนเดียวกัน คือโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม แสดงให้เห็นว่าพันธุ์มีผลต่อระดับการเกิดราเพิ่งมากกว่าวิธีการจัดการ จำนวนโรคตุ่มพืช เมื่อเปรียบเทียบทุกทรีตเมนต์ พนว่าแต่ละทรีตเมนต์แสดงความแตกต่างกัน ทั้งด้านวิธีการจัดการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการและพันธุ์ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ พันธุ์ S(S) 10W ที่ปลูกในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม พนว่ามีจำนวนโรคตุ่มพืชมากที่สุด 10.625 ตัว/ใบ ในขณะที่คุณภาพที่ปลูกในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลมมีหลายพันธุ์ที่ไม่ปรากฏการเข้าทำลายของโรคตุ่มพืชแต่อย่างใด ได้แก่ NXD 68/2, NXS 76, NXS 78/1, NXV 98, S(S) 23 และ SXV 133 เป็นต้น

สรุป จากตารางที่ 6 พนว่าวิธีการจัดการแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่อจำนวนโรคตุ่มพืช ในขณะที่ระดับการเกิดโรคราเพิ่งไม่มีผล สำหรับปัจจัยด้านพันธุ์ พนว่าแสดงผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งในระดับการเกิดราเพิ่ง และแสดงผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนโรคตุ่มพืช ส่วนด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการและพันธุ์ พนว่าแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อห้องระดับการเกิดโรคราเพิ่งและจำนวนโรคตุ่มพืช ระดับการเกิดราเพิ่ง เมื่อเปรียบเทียบทุกทรีตเมนต์แล้ว พนว่าแสดงผลไม่แตกต่างกันทางสถิติ คุณภาพส่วนใหญ่แสดงระดับการเกิดโรคราเพิ่งในระดับ 1-1.45 เท่านั้น แสดงว่าไม่แสดงอาการเกิดโรค-แสดงอาการเกิดโรค 1%-10% ของพื้นที่ในยอดเท่านั้น พันธุ์ NXD 68/2 พนว่าความอ่อนแอก่อการเกิดโรคราเพิ่งมากที่สุด คือ มีระดับการเกิดโรคราเพิ่งมากที่สุด 1.450 คะแนน ในขณะที่พันธุ์ DALLUS สีชมพู มีระดับการเกิดราเพิ่งน้อยที่สุด 1.30 คะแนน ซึ่งห่าง 2 พันธุ์ พบในโรงเรือนเดียวกัน คือโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม และให้เห็นว่าพันธุ์มีผลต่อระดับการเกิดราเพิ่งมากกว่าวิธีการจัดการ เช่นเดียวกัน จำนวนโรคตุ่มพืช เมื่อเปรียบเทียบทุกทรีตเมนต์ พนว่าแต่ละทรีตเมนต์แสดงความแตกต่างกัน พันธุ์ N(S) 3/1 ที่ปลูกในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม พนว่ามีจำนวนโรคตุ่มพืชมากที่สุด 5.408 ตัว/ใบ ในขณะที่ NXD 68/2 ที่ปลูกในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม มีจำนวนโรคตุ่มพืชน้อยที่สุด 0.027 ตัว/ใบ โรงเรือนที่มีพัดลม พนว่ามีจำนวนโรคตุ่มพืชน้อยกว่าโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม

ตารางที่ 5 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดรำเพิง จำนวนเพลี้ยไฟ และไรศัตรูพืช ของกุหลาบลูกผสม
จำนวน 20 พันตัว ในปี 2548

วิธีการจัดการ	พันธุ์กุหลาบ	ระดับการเกิด	จำนวนไรศัตรูพืช
		รำเพิง	(ตัว/ใบ)
มีพัฒนา	Cardinal สีชมพู	1.082	0.438(1.165)cd
	Cardinal สีส้ม	1.190	2.625(1.685)a-d
	DALLUS สีชมพู	1.050	0.125(1.055)cd
	NxD 43/1	1.043	0.063(1.030)cd
	NxD 68/2	1.108	0.000(1.000)d
	NxD 69/1	1.042	0.188(1.080)cd
	N(S) 3/1	1.110	3.625(1.735)a-d
	NxS 76	1.108	0.000(1.000)d
	NxS 78/1	1.260	0.000(1.000)d
	NxV 98	1.083	0.000(1.000)d
	NxV 98/1	1.308	1.750(1.457)a-d
	NxV 98/2	1.290	1.125(1.337)b-d
	NxV 98/3	1.220	0.188(1.080)cd
	S(S)10 W	1.332	0.688(1.235)b-d
	S(S)14/1	1.175	0.063(1.030)d
	S(S)23	1.357	0.000(1.000)d
	SxV 133	1.392	0.000(1.000)d
	S(s)25p	1.200	0.563(1.227)b-d
	V(S) 31/1	1.097	0.000(1.000)d
	VxS 155p	1.025	1.125(1.337)b-d
ไม่มีพัฒนา	Cardinal สีชมพู	1.107	5.813(2.123)a-d
	Cardinal สีส้ม	1.018	4.563(1.847)a-d
	DALLUS สีชมพู	1.032	1.563(1.517)a-d
	NxD 43/1	1.208	9.688(2.700)a-c
	NxD 68/2	1.185	0.938(1.347)b-d
	NxD 69/1	1.183	1.625(1.515)a-d
	N(S) 3/1	1.103	9.938(2.858)ab
	NxS 76	1.088	3.250(1.890)a-d
	NxS 78/1	1.045	3.313(1.787)a-d
	NxV 98	1.083	1.938(1.490)a-d
	NxV 98/1	1.202	5.438(1.965)a-d
	NxV 98/2	1.157	4.250(2.182)a-d
	NxV 98/3	1.438	4.688(2.080)a-d
	S(S)10 W	1.140	10.625(3.065)a
	S(S)14/1	1.263	0.563(1.213)b-d
	S(S)23	1.295	2.438(1.655)a-d
	SxV 133	1.068	6.625(2.380)a-d
	S(s)25p	1.475	8.125(2.407)a-d
	V(S) 31/1	1.042	1.000(1.310)b-d
	VxS 155p	1.035	3.188(1.678)a-d
F-TEST	วิธีการจัดการ	NS	**
	พันธุ์	*	NS
	วิธีการจัดการ X พันธุ์	NS	*
CV(%)		18.030	60.600

** ตัวอักษรกำกับเหมือนกันในส่วนเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

*,** แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

** ตัวอักษรที่อยู่ในวงเล็บได้จากการแปลงข้อมูลโดยวิธี รากที่สองของ $x+1$

ตารางที่ 6 ผลของการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการเกิดราแฟง จำนวนเพลี้ยไฟ และ ไรัสต์รุพีช ของกุหลาบลูกผสม
จำนวน 20 พันตัว เป็นเวลา 2 ปี (2547-2548)

วิธีการจัดการ	พันธุ์กุหลาบ	ระดับการเกิด ไรแอฟ	จำนวนไรัสต์รุพีช (ตัว/ใบ)
มีพัคлом	Cardinal สีชมพู	1.090	0.725(1.262) a-d [‡]
	Cardinal สีส้ม	1.195	2.692(1.593) [‡] a-d
	DALLUS สีชมพู	1.055	0.237(1.102)cd
	NxD 43/1	1.047	4.123(1.808)a-d
	NxD 68/2	1.075	0.027(1.012)d
	NxD 69/1	1.053	1.165(1.315)a-d
	N(S) 3/1	1.135	4.328(1.983)a-c
	NxS 76	1.240	1.653(1.472)a-d
	NxS 78/1	1.188	0.523(1.203)b-d
	NxV 98	1.225	0.540(1.210)b-d
	NxV 98/1	1.347	1.41(1.435)a-d
	NxV 98/2	1.288	1.183 (1.400)a-d
	NxV 98/3	1.350	0.575 (1.202)b-d
	S(S)10 W	1.310	0.638 (1.238)b-d
	S(S)14/1	1.100	0.255 (1.113)cd
	S(S)23	1.355	0.528 (1.188)b-d
	SxV 133	1.297	0.433 (1.153)cd
	S(s)25p	1.400	0.537 (1.222)b-d
	V(S) 31/1	1.077	0.645 (1.225)b-d
	VxS 155p	1.032	0.912(1.302)a-d
ไม่มีพัคлом	Cardinal สีชมพู	1.075	4.347 (1.902)a-d
	Cardinal สีส้ม	1.163	2.807 (1.815)a-d
	DALLUS สีชมพู	1.030	1.270 (1.442)a-d
	NxD 43/1	1.248	5.552 (2.100)ab
	NxD 68/2	1.450	1.277 (1.422)a-d
	NxD 69/1	1.097	1.853 (1.513)a-d
	N(S) 3/1	1.158	5.408 (2.197)a
	NxS 76	1.070	2.565 (1.735)a-d
	NxS 78/1	1.075	2.150 (1.547)a-d
	NxV 98	1.210	1.955 (1.593)a-d
	NxV 98/1	1.165	3.230 (1.640)a-d
	NxV 98/2	1.125	2.433 (1.705)a-d
	NxV 98/3	1.338	3.048 (1.738)a-d
	S(S)10 W	1.105	5.930 (2.108)ab
	S(S) 14/1	1.232	2.840 (1.833)a-d
	S(S)23	1.180	1.917 (1.550)a-d
	SxV 133	1.123	3.795 (1.840)a-d
	S(s)25p	1.385	4.778 (1.905)a-d
	V(S) 31/1	1.102	4.437 (2.125)ab
	VxS 155p	1.268	4.703 (1.847)a-d
F-TEST	วิธีการจัดการ	NS	**
	พันธุ์	* [‡]	*
	วิธีการจัดการ X พันธุ์	NS	*
CV(%)		14.080	34.330

[‡] ตัวอักษรกำกับเหมือนกันในส่วนเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

^{*}, ** แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

[‡] ตัวอักษรที่อยู่ในวงเล็บได้จากการแปลงข้อมูลโดยวิธี รากที่สองของ $x+1$

ภาพที่ 6 คุณลักษณะและน้ำยังรังสีที่ปลูกในโรงเรือนแตกต่างกัน

- ก.) โรงเรือนติดตั้งพัดลม
- ข.) โรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม

ส่วนที่ 3 การจัดการป้องกันศัตรูพืชและข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม

ปี 2547

การจัดการป้องกันศัตรูพืช

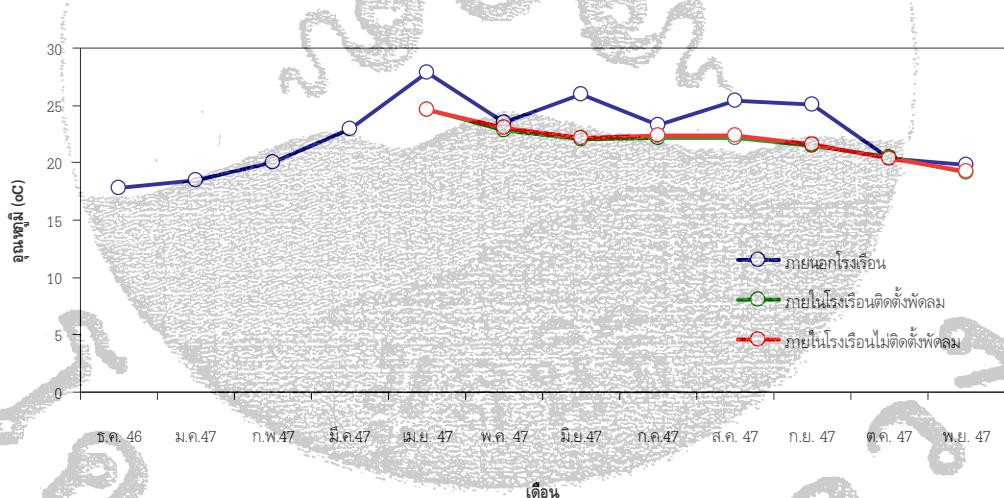
การจัดการศัตรูพืชของทั้ง 2 โรงเรือนมีวิธีการจัดการศัตรูพืชค่อนข้างเดียวกัน โดยใช้วิธีการพ่นสารเคมีตามศัตรูที่พบ จากตารางที่ 7 พบว่า หนอน-เพลี้ยอ่อน มีการเกิดกระจายเพียง 4 เดือน ใน 12 เดือนเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่ จะเป็นช่วงที่คุณลักษณะการแตกยอดอ่อน เพราะเป็นช่วงที่มีแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ เพลี้ยไฟ พบว่ามีการเข้าทำลาย 6 เดือน ใน 12 เดือน จะเข้าทำลาย ในช่วงอากาศแห้ง ส่วนใหญ่จะทำลายดอก โดยการดูดกินน้ำเลี้ยง ทำให้ดอกหักเสียหายและไม่บาน ในที่นี้พบช่วงที่เข้าทำลายรุนแรง 2 ช่วง ตั้งแต่เดือน ม.ค.-พ.ค. เป็นเวลา 3 เดือน และเดือน พ.ย.-ธ.ค. เป็นเวลา 2 เดือนและช่วงสั้นในเดือน ก.ค. ไร พบว่ามีการเข้าทำลาย 8 เดือน ใน 12 เดือน โดยจะระบาดมากเมื่ออากาศแห้ง ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำ ในที่นี้พบว่าสามารถแบ่งช่วงพบเป็น 2 ช่วง คือ ธ.ค.-มี.ค. และ ก.ย.-พ.ย. ที่มีการระบาดเป็นช่วงยาวนานเป็นเวลาถึง ช่วงละ 3-4 เดือน นอกจากนั้นพบช่วงสั้นๆ ในเดือน ก.ค. เดือนที่เข้าทำลายใกล้เคียงกับโรคราแป้ง โรคราแป้ง พบว่ามีการเข้าทำลาย 9 เดือน ใน 12 เดือน โดยจะเข้าทำลายใน เมื่ออากาศคล่องวันร้อน และกลางคืนอากาศเย็น ในที่นี้สามารถแบ่งช่วงพบได้ 2 ช่วง คือ พ.ย.-มี.ค. และ มิ.ย.-ก.ย. ส่วนช่วงอื่นๆ ไม่พบ อาจเป็นเพราะมีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมต่อการออกของเชื้อที่เป็นได้ โรคราคำ้าง พบว่ามีการเข้าทำลาย เพียง 2 เดือน ใน 12 เดือนเท่านั้น โดยส่วนใหญ่จะเข้าทำลายเมื่อความชื้นสัมพัทธ์สูงและอุณหภูมิต่ำ ในที่นี้พบ 2 เดือน คือ ส.ค. และ ต.ค. โรคบอไททิส พบว่ามีการเข้าทำลาย เพียง 2 เดือน เช่นกัน โดยเข้าทำลายเมื่อความชื้นสูงและอุณหภูมิต่ำเช่นเดียวกัน ในที่นี้พบ 2 เดือน คือ ธ.ค. และ พ.ย.

ตารางที่ 7 การจัดการศัตรูพืช ปี 2547

ศัตรูพืช	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.
	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47
หนอน-เพลี้ยอ่อน												
เพลี้ยไฟ												
ไร												
โรคราแป้ง												
โรคราหน้าค้าง												
โรคบ่อไทยทิส												

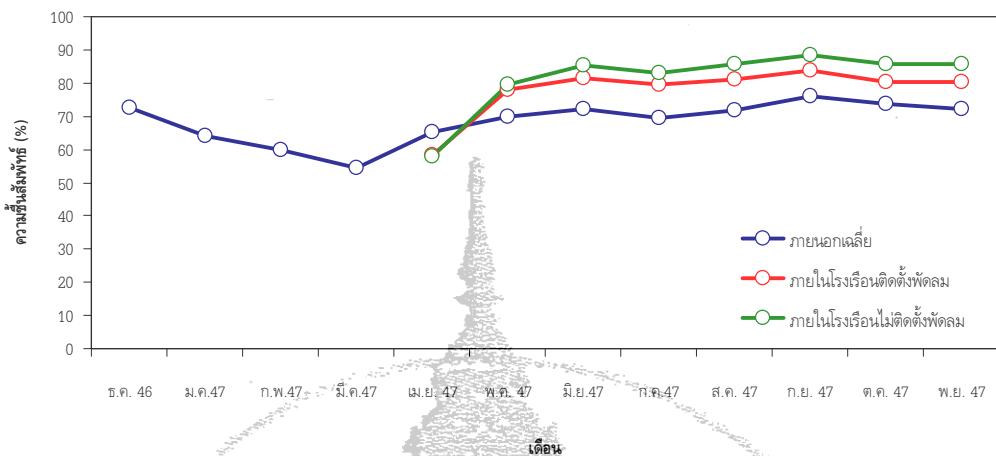
ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม

อุณหภูมิ เมื่อเปรียบเทียบอุณหภูมิกายณอกและภายในโรงเรือน พบร่วมกันว่าอุณหภูมิกายณอกโรงเรือนสูงกว่าภายในโรงเรือน ในขณะที่อุณหภูมิกายในโรงเรือนทั้งที่ติดตั้งพัดลมและไม่ติดตั้งพัดลม มีอุณหภูมิกล้าดีเคียงกัน (ภาพที่ 7)

ภาพที่ 7 อุณหภูมิกายณอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2547

ความชื้นสัมพัทธ์ พบร่วมกับความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยภายนอกโรงเรือนต่ำกว่าภายในโรงเรือน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภายในโรงเรือนมีหลังคาพลาสติกจึงสามารถรักษาความชื้นได้มากกว่า ในขณะที่สภาพภายนอกโรงเรือนเป็นสภาพเปิด มีการเปลี่ยนแปลงของอากาศอยู่ตลอดเวลา ทำให้มีความชื้นสัมพัทธ์ลดลง สำหรับภายในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม พบร่วมกับความชื้นสัมพัทธ์มากกว่า ซึ่งก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน คือมีการเคลื่อนไหวของอากาศน้อยกว่า และยังมีความแตกต่างเพิ่มขึ้นตั้งแต่เดือน พ.ค. เป็นต้นไป จนกระทั่งในเดือนที่มีอุณหภูมิต่ำลง (ภาพที่ 8)

ภาพที่ 8 ความเจ็บปวดที่ภายนอก โรมเรือน ภายนอก โรมเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2547

2548

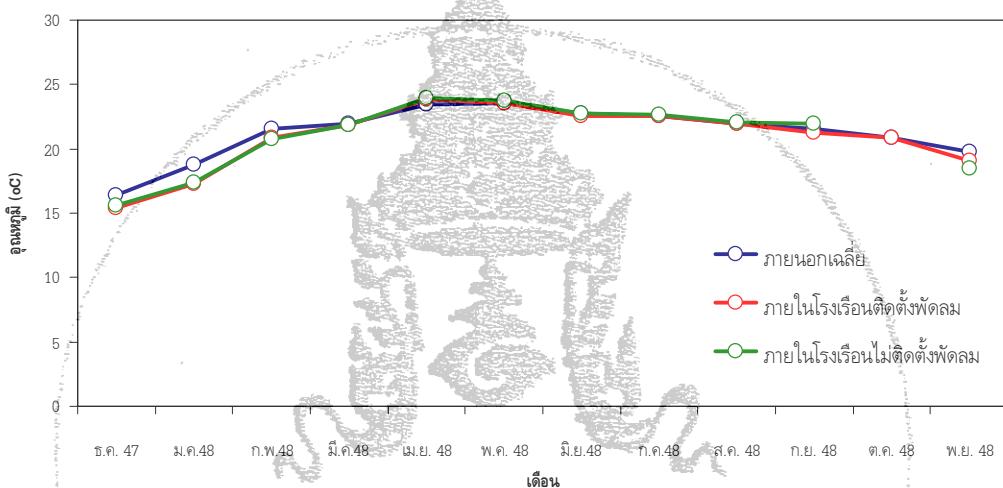
การจัดการป้องกันศัตรุพืช

จากตารางที่ 8 พบว่าหนอน-เพลี้ยอ่อน มีการเกิดกระจายเพียง 4 เดือนใน 12 เดือน เช่นเดียวกับในปี 2547 แต่ในที่นี่จะมีการเข้าทำลายเป็นช่วงรุนแรงด้วย ตั้งแต่เดือน พ.ค.-มิ.ย. ซึ่งเป็นฤดูฝนที่เป็นช่วงที่กุหลาบมีการแตกยอดใหม่ นอกนั้นจะพบกระจายในเดือน ส.ค. และ ต.ค. เพลี้ยไฟ พบว่ามีการเข้าทำลาย 6 เดือน ใน 12 เดือน เช่นเดียวกับปี 2547 ในที่นี้พบช่วงที่เข้าทำลายรุนแรง ตั้งแต่เดือน พ.ย.-ก.พ. เป็นเวลา 4 เดือน และประปรายในเดือน เม.ย.และ ก.ค. ไร ในปีนี้พบการเข้าทำลายเพียง 6 เดือน ใน 12 เดือน โดยจะระบาดประปรายและเป็นช่วงสั้นในเดือน ก.ย.-ต.ค. เท่านั้น นอกนั้นพบประปรายในเดือน ธ.ค., มี.ค., พ.ค. และ ก.ค. โรคราแป้ง พบว่ามีการเข้าทำลาย 6 เดือน ใน 12 เดือน ในที่นี้สามารถแบ่งช่วงพบที่ 2 ช่วง กีอ พ.ย.-ธ.ค. 2 เดือน และ มิ.ย.-ก.ย. 4 เดือน ซึ่งเป็นช่วงเดียวกันกับในปี 2547 โรครานำ้ค้าง พบว่ามีการเข้าทำลาย 4 เดือนใน 12 เดือน ในที่นี้พบเป็นช่วงในเดือน ต.ค.-พ.ย. 2 เดือน และประปรายในเดือน พ.ค. และ ส.ค. โรคบ่อ ไทย sis ไม่พบการเข้าทำลาย

ตารางที่ 8 การจัดการศัตรูพืช ปี 2548

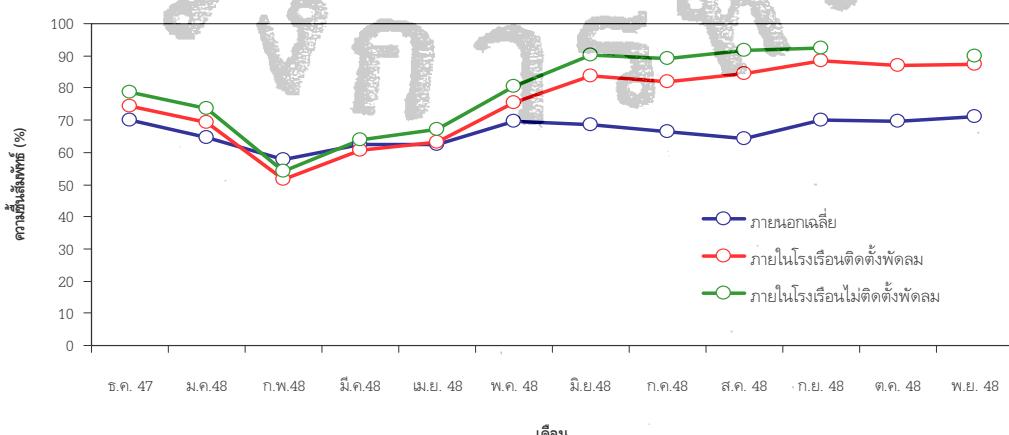
ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม

อุณหภูมิ เมื่อเปรียบเทียบอุณหภูมิภายนอกและภายในโรงเรือนในปี 2548 นี้ พบว่า อุณหภูมิภายนอกโรงเรือนมีความใกล้เคียงกับภายในโรงเรือน ยกเว้นในเดือน ธ.ค.-ก.พ. เท่านั้นที่ พบว่าสูงกว่าเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรือนพลาสติกดังกล่าวสามารถกักเก็บความร้อน ไว้ได้ทำให้มีอุณหภูมิแตกต่างเพียงเล็กน้อย (1-2 องศาเซลเซียส) ในฤดูหนาวที่มีอุณหภูมิต่ำ ในขณะที่อุณหภูมิภายในโรงเรือนทั้งที่ติดตั้งพัดลมและไม่ติดตั้งพัดลม มีอุณหภูมิใกล้เคียงกัน (ภาพที่ 9)

ภาพที่ 9 อุณหภูมิภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และ ไม่ติดพัดลม ปี 2548

ความชื้นสัมพัทธ์ พบว่าความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยภายนอกโรงเรือนยังคงต่ำกว่าภายในโรงเรือน โดยจะมีช่วงความแตกต่างของอุณหภูมินากขึ้นตั้งแต่เดือน พ.ค.-พ.ย. สำหรับภายในโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม พบว่าบ้างมีความชื้นสัมพัทธ์มากกว่าโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม โดยจะมีเส้นกราฟในช่วงเดียวกันแต่มีความชื้นสัมพัทธ์แตกต่างกันประมาณ 5 % จนคล้ายกับเป็นกราฟที่ค่อนข้างขนานกัน สำหรับโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม ในเดือน ต.ค. 2549 ได้ส่งเครื่อง Data logger ไปเปลี่ยนแบตเตอรี่ จึงไม่มีข้อมูลในเดือนดังกล่าว (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 10 ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และ ไม่ติดพัดลม ปี 2548

ปี 2549

การจัดการป้องกันศัตรุพืช

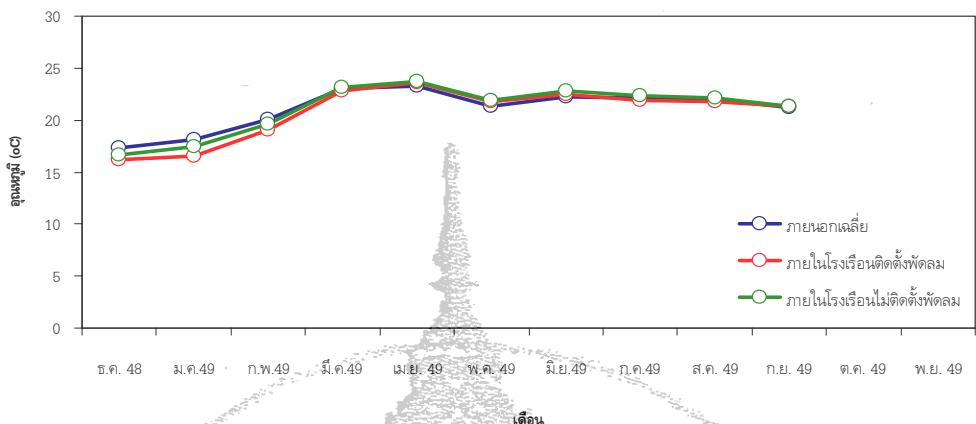
จากตารางที่ 9 พนวานอน-เพลี้ยอ่อน มีการเกิดเป็นช่วง 3 ช่วง กือ ต.ค. เป็นเวลา 1 เดือน จากนั้นเกิด 2 อีกครึ่งเมื่อ พ.ค.-มิ.ย. และ ส.ค.-ก.ย. รวมเข้าทำลาย 5 ใน 12 เดือน เพลี้ยไฟ พนวานมี การเข้าทำลาย 7 เดือน ใน 12 เดือน ช่วงสั้น 2 ช่วงๆ ละ 1 เดือน กือ พ.ย. และ ม.ค. และช่วงยาว ตั้งแต่ มี.ค.-ก.ค. เป็นเวลา 5 เดือน ไร ในปีนี้พบรากурсเข้าทำลายเพียง 6 เดือน ใน 12 เดือน กระจายเป็น ช่วงๆ ละ 1 เดือน สลับกันไป ได้แก่ ต.ค., ธ.ค., ก.พ., เม.ย., ก.ค. และ ก.ย. โรคราแป้ง มีการเกิด ในช่วงสั้น 2 ช่วงๆ ละ 1 เดือน กือ พ.ย. และ ม.ค. จากนั้นเกิดขึ้นเป็นช่วงยาวเป็นเวลา ถึง 6 เดือน ตั้งแต่ เม.ย.-ก.ย. คิดเป็นระยะเวลาต่อ 8 เดือนใน 12 เดือน โรคราน้ำค้าง ในปีนี้แบ่งการระบาด เป็น 3 ช่วงๆ ละ 3 เดือน ได้แก่ ต.ค.-พ.ย., พ.ค.-มิ.ย. และ ส.ค.-ก.ย. คิดเป็นเวลาการระบาด 6 เดือน ใน 12 เดือน โรคบอไททิส พบรากурсเข้าทำลายเช่นเดียวกับในปี 2547 กือในช่วงเดือน ธ.ค.-ม.ค. คิด เป็นเวลาการเกิด 2 เดือนใน 12 เดือน

ตารางที่ 9 การจัดการศัตรุพืช ปี 2549

ศัตรุพืช	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
หนอน-เพลี้ยอ่อน	48		48									
เพลี้ยไฟ												
ไร												
โรคราแป้ง												
โรคราน้ำค้าง												
โรคบอไททิส												

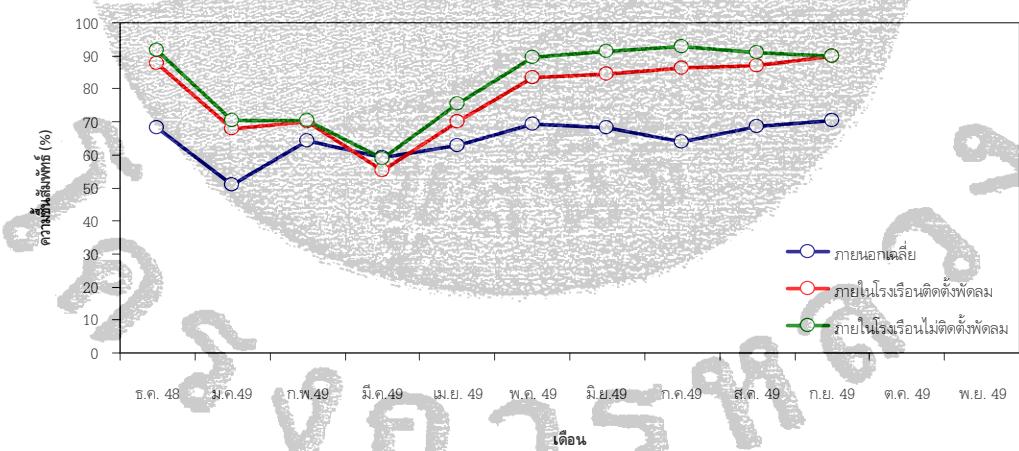
ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม

อุณหภูมิ เมื่อเปรียบเทียบอุณหภูมิภายนอกและภายในโรงเรือนในปี 2548 นี้ พนવ่า อุณหภูมิภายนอกโรงเรือนมีความใกล้เคียงกับภายในโรงเรือนอย่างมาก จนเหมือนเป็นเส้นกราฟเดียวกัน ยกเว้นในเดือน ธ.ค.-ก.พ. เท่านั้น ที่พบว่าสูงกว่าเพียงเล็กน้อย ในขณะที่อุณหภูมิภายนอก โรงเรือนทั้งที่ติดตั้งพัดลมและไม่ติดตั้งพัดลม มีอุณหภูมิใกล้เคียงกันและแตกต่างเพียงเล็กน้อยในเดือนดังกล่าว เช่นเดียวกัน (ภาพที่ 11)

ภาพที่ 11 อุณหภูมิภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2549

ความชื้นสัมพัทธ์ พบว่าความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยภายนอกโรงเรือนยังคงต่ำกว่าภายในโรงเรือน นอกเหนือความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกโรงเรือนพบว่าแตกต่างจากความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือน ซึ่งภายในโรงเรือนที่ติดตั้งและไม่ติดตั้งพัดลมมีเส้นกราฟเป็นไปในทำนองเดียว แต่จะมีความแตกต่างกันประมาณ 5-10% เท่านั้น ในขณะที่ภายในโรงเรือนและภายนอกโรงเรือนแตกต่างกัน ตั้งแต่ 10-25%

ภาพที่ 12 ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2549

สรุป

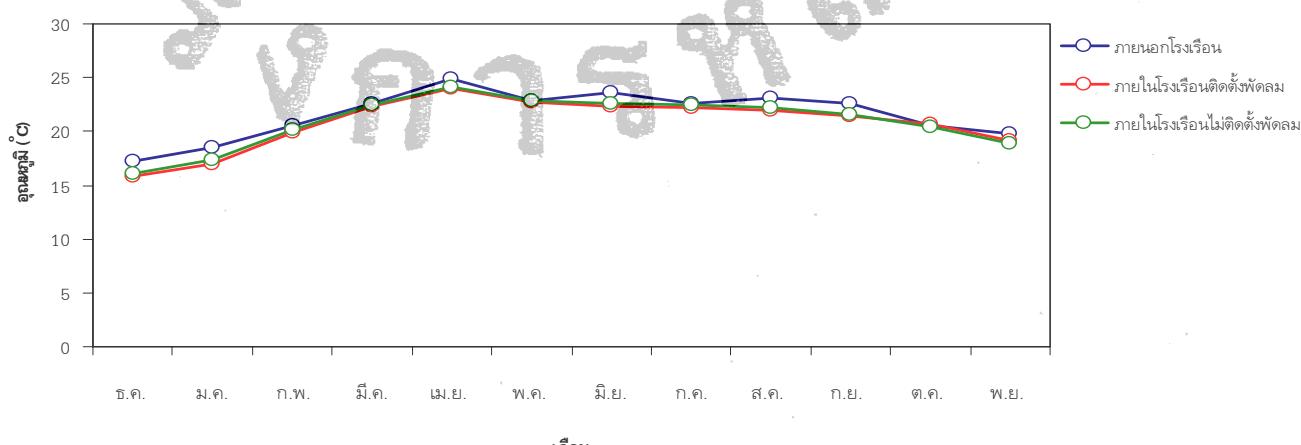
การจัดการป้องกันศัตรูพืช

หนอน-เพลี้ยอ่อน จะเกิดในช่วงฤดูฝน และในช่วงที่มีการแตกของยอดอ่อน ซึ่งช่วงนี้ แมลงจะมีแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ เพลี้ยไฟ พบว่ามีการเข้าทำลายในช่วงฤดูร้อนที่มีอากาศแห้ง หรือฝนทิ้งช่วง การเข้าทำลายจะเข้าทำลายดอกโดยตรง โดยการดูดกินน้ำเลี้ยง ทำให้ดอกช้ำและบานไม่ออก ปรับ พบว่ามีการเข้าทำลายในช่วงเดียวกับเพลี้ยไฟ แต่จะมีการพบรอบปีมากกว่า โดยจะ

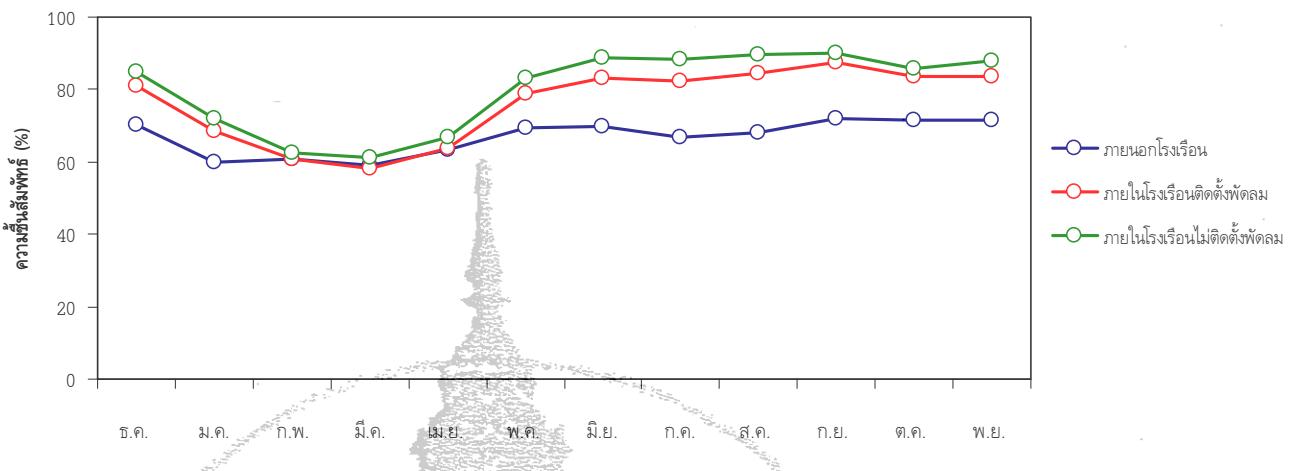
เกิดกระ加以ในรอบปี แต่ในช่วงฤดูร้อนที่มีอากาศแห้งหรือฝนตกช่วงจะมีการเข้าทำลายรุนแรง โรคราเปี๊ย มักจะเกิดขึ้นในช่วงกลางวันอุณหภูมิสูงและกลางคืนอุณหภูมิต่ำและความชื้นสัมพัทธ์สูง มีการเข้าทำลายทั้งในช่วงสั้นและยาว ช่วงยาวมักจะเกิดในช่วง ม.ย.-ก.ย. โรคราหน้าค้าง มักจะเกิดในช่วงอุณหภูมิต่ำและความชื้นสัมพัทธ์สูง โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในช่วงสั้น เป็นเวลา 1-2 เดือน โรคบนไฟทิส พนการเข้าทำลายเพียงบางช่วงในรอบปี เท่านั้น โดยปกติมักจะเกิดขึ้นในเดือน ธ.ค.-ม.ค.

ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม

เมื่อนำข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมทั้ง 3 ปีมาเฉลี่ย ทำให้สามารถสรุปผลได้ว่าอุณหภูมิภายในและภายนอกโรงเรือนทั้ง 2 แบบมีความใกล้เคียงกันมาก แต่โดยปกติแล้วพบว่าอุณหภูมิภายนอกโรงเรือนจะสูงกว่าภายในโรงเรือน แต่ไม่แตกต่างกันมากนัก (ภาพที่ 13) และเมื่อเปรียบเทียบในด้านความชื้นสัมพัทธ์ จะพบว่าความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกโรงเรือนจะน้อยกว่าภายในโรงเรือนอย่างมาก ความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือนที่ติดตั้งพัดลม จะมีความชื้นสัมพัทธ์ต่ำกว่าโรงเรือนที่ไม่ติดตั้งพัดลม แสดงให้เห็นว่าการติดตั้งพัดลมไม่มีผลต่ออุณหภูมิภายในโรงเรือนเท่าใดนัก แต่มีผลอย่างมากต่อความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือน และยังคงพบว่าความชื้นสัมพัทธ์ดังกล่าวขึ้นลงคงมากกว่าความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกโรงเรือน (ภาพที่ 14) สำหรับการติดตั้งพัดลม พบว่าการใช้พัดลมขนาด 16 นิ้ว จำนวน 4 เครื่อง จะใช้ค่าไฟฟ้าน้ำลี่ปีละ 3263.33 บาท/ปี กิดเป็นค่าไฟฟ้าน้ำลี่ 288.66 บาท/เดือน ซึ่งพบว่าค่ากระแสไฟฟ้าที่ใช้นี้ มีมูลค่าเทียบเท่ากับสารเคมีที่ใช้เพียง 1 ขวด/เดือน ซึ่งถ้าหากคิดค่าไฟน้ำลี่/เครื่อง/เดือน จะใช้เพียง 74.16 บาท/เครื่อง/เดือนเท่านั้น และเมื่อเปรียบเทียบในช่วงเดือน ก.พ.-เม.ย. พบว่าในช่วงดังกล่าวอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ไม่แตกต่าง ในช่วงดังกล่าวอาจไม่จำเป็นต้องใช้พัดลม เพราะมีอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ไม่ต่างจากภายนอก ทำให้อาจสามารถปิดพัดลมเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายด้านกระแสไฟฟ้าได้ถึง 3 เดือน (ตารางที่ 10)

ภาพที่ 13 อุณหภูมิภายนอกโรงเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม ปี 2547-2549

ภาพที่ 14 ความชื้นสัมพัทธ์ภายในห้องเรือน ภายในโรงเรือนที่ติดพัดลม และไม่ติดพัดลม
ปี 2547-2549

ตารางที่ 10 ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้าของโรงเรือนขนาด 6×24 ตร.ม. ที่ติดตั้งพัดลมตั้งโต๊ะ ขนาด 16 นิ้ว จำนวน 4 เครื่อง โดยเปิด 2 เครื่องต่อ 1 ชั่วโมงสลับกันตลอด 24 ชั่วโมง

ปี พ.ศ.	จำนวนหน่วยไฟฟ้าเฉลี่ย		ค่าไฟฟ้าเฉลี่ย	
	หน่วย/ปี	หน่วย/เดือน	บาท/ปี	บาท/เดือน
2547	1276.70	116.06	3191.75	290.16
2548	1269.30	105.78	3172.00	264.33
2549	1370.50	124.59	3426.25	311.48
เฉลี่ย	1305.50	115.48	3263.33	288.66

สรุปและวิจารณ์

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมในโรงเรือนปลูกกุหลาบเพื่อควบคุมโรคและแมลงสามารถสรุปผลได้ดังนี้ สำหรับกุหลาบนำเข้าจากบริษัทโนแมร์ พบว่าการติดตั้งพัดลมมีผลส่งเสริมให้มีการแพร่ระบาดโรคร้ายแรงเพิ่มขึ้นในกุหลาบที่มีความอ่อนแอต่อรา苍 ในขณะที่พันธุ์ต้านทานจะให้ผลไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานของ Linde and Shishkoff (2003) ที่พบว่าสภาพที่เหมาะสมสำหรับรา苍 คืออุณหภูมิ 22 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ 100% รา苍 เป็นสามารถแพร่กระจายด้วยกระแสลมได้ดี และใช้เวลาออกสปอร์พียง 2-6 ชั่วโมง สภาพแวดล้อมที่สามารถลดการออกของ conidia คือ สภาพที่มีแสงแดดจัด การระบายอากาศดี และความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศต่ำ หากทำให้สภาพแวดล้อมของโรงเรือนไม่เหมาะสมหรือใช้พันธุ์ต้านทานก็สามารถลด

การเข้าทำลายของโรคราแป้งได้ โรงพยาบาลที่มีพัฒนาการลดการเข้าทำลายของเพลี้ยไฟได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระแสลมอาจไปมีผลทำให้ขัดขวางการบินเข้าไปทำลายดอก หรือการวางแผนไปทำได้ยากขึ้น ในขณะที่กุหลาบในแต่ละพันธุ์ พบว่ามีการเข้าทำลายเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ Avalanche, Maureen, Royal Baccara, 4U และ Dolce Vita โดยเฉพาะพันธุ์ Avalanche ซึ่งเป็นพันธุ์สีขาว ในขณะที่พันธุ์ Dolce Vita เป็นพันธุ์สีขาวคลิบชมพูแต่มีการเข้าทำลายของเพลี้ยไฟต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพลี้ยไฟอาจชอบที่จะเข้าทำลายกุหลาบแต่ละพันธุ์ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานของ Parrella et al. (2003) ที่รายงานว่าเพลี้ยไฟมีความชอบในการทำลายกุหลาบแตกต่างกันออกไป โดยกุหลาบสีเหลืองจะมีระดับการเข้าทำลายสูงที่สุด คือ 1.09-1.58 รองลงมาคือ กุหลาบสีขาวและชมพู ซึ่งเข้าทำลายในระดับ 0.41-0.89 แต่มีระดับการเข้าทำลายทุกสี ที่ระดับ 0.65-1.19 การปลูกกุหลาบในโรงพยาบาลไม่มีพัฒนา พบว่ามีการแพร่ระบาดของไวรัสตูพีชได้มากกว่าการปลูกในโรงพยาบาลที่มีพัฒนา และมีแนวโน้มที่จะพบไวรัสตูพีชเพิ่มขึ้น เต่านางพันธุ์พบว่าการติดตั้งพัฒนาหรือให้ผลไม้แตกต่างกัน เช่น พันธุ์ Royal Baccara และ Avalanche เป็นต้น

สำหรับกุหลาบลูกผสมและนายรังสี พบว่าการติดตั้งพัฒนา มีผลต่อจำนวนไวรัสตูพีชในขณะไม่มีผลต่อระดับการเกิดโรคราแป้ง สำหรับพันธุ์ พบว่ามีผลทั้งระดับการเกิดโรคราแป้ง และจำนวนไวรัสตูพีช กุหลาบส่วนใหญ่แสดงระดับการเกิดโรคราแป้งในระดับ 1-1.5 เท่านั้น แสดงว่าไม่แสดงอาการเกิดโรค-แสดงอาการเกิดโรค 1%-10% ของพื้นที่ใบยอด พันธุ์กุหลาบมีผลต่อระดับการเกิดโรคราแป้งมากกว่าการติดตั้งพัฒนา โรงพยาบาลที่มีพัฒนาพบว่ามีจำนวนไวรัสตูพีชน้อยกว่าที่ไม่ติดตั้งพัฒนา ทั้งนี้อาจเป็นไปในทำนองเดียวกับกุหลาบนำเข้าจากบริษัทโนมาร์เวน

สำหรับการจัดการป้องกันศัตรูพีช พบว่าศัตรูพีชมีการเข้าทำลายตามสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมของแต่ละชนิด (Mastalerz and Langhans, 1969; Shorthouse, 2003) ดังเช่น หนอน-เพลี้ยอ่อน จะเข้าทำลายในช่วงฤดูฝน และในช่วงที่มีการแตกของยอดอ่อน เพลี้ยไฟ เข้าทำลายในช่วงฤดูร้อนที่มีอากาศแห้งหรือฝนทึ่งช่วง ไวรัสการเข้าในช่วงฤดูร้อนที่มีอากาศแห้งหรือฝนทึ่งช่วง เช่นเดียวกับเพลี้ยไฟ แต่จะมีช่วงการเข้าทำลายยาวนานกว่า โรคราแป้ง มักจะเกิดขึ้นในช่วงกลางวัน อุณหภูมิสูงและกลางคืนอุณหภูมิต่ำและความชื้นสัมพัทธ์สูง โรคราแป้ง มักจะเกิดในช่วงกลางวัน อุณหภูมิต่ำและความชื้นสัมพัทธ์สูง โรคราไทริส พbmักจะเกิดในช่วงอุณหภูมิต่ำและความชื้นสัมพัทธ์สูง เช่นเดียวกับนาน้ำค้างแต่จะมีการเข้าทำลายเพียงช่วงสั้นในรอบปี เท่านั้น

จากการพิจารณาข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม สามารถสรุปได้ว่าอุณหภูมิภายในและภายนอกโรงพยาบาลทั้ง 2 แบบมีความใกล้เคียงกันมาก แต่โดยปกติแล้วอุณหภูมิภายนอกโรงพยาบาลจะสูงกว่าภายในโรงพยาบาล การติดตั้งพัฒนาไม่มีผลต่ออุณหภูมิภายในโรงพยาบาลเท่าไหร่นัก แต่มีผลอย่างมากต่อความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงพยาบาล (อดิศร และคณะ, 2547; อดิศร และคณะ, 2548) ซึ่งทั้งอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงพยาบาลตามฤดูกาลนี้ จะมีผลต่อการเหมาะสมในการแพร่ระบาดของโรคและแมลงศัตรูพีช โดยเฉพาะการติดตั้งพัฒนาจากช่วยในการให้ผลประโยชน์จากการใช้ยาฆ่าแมลงภายใน

โรงเรือนแล้ว ยังมีผลต่อการลดการเข้าทำลายของโรคและแมลงอีกด้วย ซึ่ง Tjosvold and Karlik (2003) ได้รายงานว่าอุณหภูมิที่ 30 องศาเซลเซียสมีผลทำให้โรคส่องชุด ใช้เวลาพัฒนาจากไก่เพียง 7.3 วันเท่านั้น ในขณะที่อุณหภูมิ 20 และ 15 องศาเซลเซียส ใช้เวลาพัฒนา 16.6 และ 36.3 วัน ตามลำดับ ซึ่ง ireheldan นี้จะไม่เข้าทำลายหรือแพร่ขยายพันธุ์จนกว่าจะได้รับสภาพที่เหมาะสม และสามารถพักตัวในฤดูหนาวได้ยาวนานจนถึงฤดูที่อบอุ่น ได้

เอกสารอ้างอิง

อดิศร กระแสงชัย, อุษณีย์ พัตรตระกูล, กาญจนา วิชิตตระกูลดาวร และอนันต์ แสนใจเป็น. 2547.

รายงานผลการวิจัยประจำปีตามโครงการวิจัยที่ 3040-3450 ประจำปีงบประมาณ 2547. ฝ่ายงานไม้ดอก มูลนิธิโครงการหลวง.

อดิศร กระแสงชัย, อุษณีย์ พัตรตระกูล, กาญจนา วิชิตตระกูลดาวร และอนันต์ แสนใจเป็น. 2548.

รายงานผลการวิจัยประจำปีตามโครงการวิจัยที่ 3040-3450 ประจำปีงบประมาณ 2548. ฝ่ายงานไม้ดอก มูลนิธิโครงการหลวง. 222-370 น.

อดิศร กระแสงชัย. 2540. กุหลาบ. โรงพิมพ์เมือง. เชียงใหม่. 117 น.

พจนานาค Kaw. 2543. การปลูกกุหลาบยุคใหม่อย่างมืออาชีพ. เจริญรักษารพินพ. กรุงเทพฯ. 342 น.

จิราภรณ์ ยังอุดม. 2549. คู่มือการผลิตไม้ตัดดอกและไม้ตัดใบ. มูลนิธิโครงการหลวง และสถาบันวิจัยและพัฒนาพืชที่สูง. เชียงใหม่. 5-23 น.

Shorthouse, J.D. 2003. Overview of Insects. In Encyclopedia of Rose Science No. 2. Elsevier Academic Press.UK. 415-425 p.

Tjosvold, S.A. and J.F. Karlik. 2003. Mites. In Encyclopedia of Rose Science No. 2. Elsevier Academic Press.UK. 431-437 p.

Parrella, M.P., O'Donnell C., Murphy, B.C. and C. Casey. Thrips. In Encyclopedia of Rose Science. No. 2. Elsevier Academic Press. UK. 431-437 p.

Linde, M. and Shishkoff N. 2003. Powdery Mildew. Encyclopedia of rose science No. 1. Elsevier Academic Press.UK. 158-165 p.

Mastalerz, J.W. and Landhan R.W. 1969. Powdery Mildew of Roses. In Roses., A Manual on the Culture, Management, Diseases and Insects of Greenhouse Roses, ed.. Rose Incorporated. Haslett, MI.163- 171 p.

กิตติกรรมประกาศ

คณะกรรมการวิจัย ขอขอบพระคุณ ฝ่ายวิจัย มูลนิธิโครงการหลวงที่ให้การสนับสนุน
งบประมาณทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้

